

مرگ بر حکومتی که کارگران در آن ۲۶ ماه حقوق نگرفته‌اند

یازده روز است که کارگران کارخانه مخابرات راه دور شیراز در برابر استناداری فارس در اعتراض به عدم پرداخت ۲۶ ماه دستمزد خود دست به تجمع می‌زنند.

کارگران می‌گویند: می‌دانیم صدایمان به جایی نمی‌رسد اما چاره‌ای جز ادامه تجمعات بی‌حاصل‌مان نداریم.

مرگ بر حکومتی که گوشی برای شنیدن فریاد کارگران ندارد.

کارگران می‌گویند: در طول این دو سال ما فقط زنده بودیم و عدم پرداخت حقوق موجب متلاشی شدن ۹۰ درصد خانواده‌هایمان شده است.

مرگ بر حکومتی که در آن زندگی کارگران از زندگی بردگان بدتر است.

اما کارگران کارخانه مخابرات راه دور شیراز تنها نیستند. بسیاری از کارگران ایران با مشکل عدم پرداخت دستمزد روبرو هستند. تاره کارگرانی که دستمزدهای خود را دریافت می‌کنند نیز زیر بار سنگین فقر، کمرهایشان شکسته است.

در همین روزهای اخیر کارگران کارخانه صنایع فلزی شماره یک در تهران، مخابرات آبادان، ریسندگی خاور رشت و چندین کارخانه دیگر در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد، یا حق بیمه و دیگر مطالبات خود دست به اعتصاب و تجمع زدند.

اما چاره‌ی کار کارگران در چیست؟

کارگران مخابرات راه دور حق دارند که می‌گویند این حکومت گوشی برای شنیدن مطالبات ما ندارد.

حکومت اسلامی، حکومت سرمایه‌داران است، حکومتی‌ست که تمام ابزارهای خود از قوانین ضد کارگری گرفته تا نیروهای انتظامی و امنیتی خود را به کار بست تا صدای اعتراض کارگران را خفه کند؛ تا هرگاه کارگران تلاش کردند برای احقاق حقوق خود دست به ایجاد تشکل بزنند آن‌ها را سرکوب کند. حکومتی که دروغ و فساد سرتاسر وجودش را فرا گرفته است.

تنها با سرنگونی این حکومت و برپایی حکومت شورایی کارگران و زحمتکش‌شان است که می‌توان به این مصائب پایان داد.

در سرتاسر ایران کارگران درد مشترک دارند، دردی که همه‌ی آن‌ها را در کنار هم قرار می‌دهد تا با اتحاد خود و با مبارزات قهرمانانه‌ی خود حکومت اسلامی را به گورستان تاریخ بسپارند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی

زنده باد آزادی – زنده باد سوسیالیسم

سازمان فداییان (اقلیت)

۱۳ دی ماه ۱۳۹۰

کار – نان – آزادی – حکومت شورایی